

lesarabrøv

Aftursvar til
D. J. Sørensen

Harra blaðstjóri. Hýsi mær hesum reglum.

Javnaðarflokkurin er ikki fyri loysing, og loysing er als ikki talan um.

Vert kann vera at spyrja, hví ongin sambandsmaður talaði um yvirtøkuna av sjóverjun, undir viðgerðini av løgmannsrøðuni, tí tað vóru júst sam-

bandsmenninir, sum yvirtóku sjóverjuna.

Gamalt orðatak sigur, at sekur er hann, ið at sær tekur. Sjóverjan er størsta yvirtøkan, sum framd er. Hon kostar í dag 7,5 mill. kr.

Vági 23. jan. 1978

arbeiðsmaður

★ ★ ★
Ein rættleiðing
til løgtingsmann
Jákup Mortensen

Jákup, tú veit hvussu ofta eg havi heitt á formanskapin í tinginum, um at útvega tinginum ein bandupptakara, soleiðis at hvørt orð, ið verður sagt frá tingsins røðarapalli varð fest á band og harvið tað sagda próvfast, og ikki sagt kom ikki við.

Saknurin av einum slíkum próvførandi bandupptakara hevur ofta verið stórur, serliga hesi seinastu 3 árin, síðani tú, Jákup, kom á ting. Tí tú hevur víst teg at vera ekspertur í at venda øllum á høvdið, so tað passar í titt kramm. Ekspertur í at pástanda ósannindi, at menn skulu hava sagt so og so frá pallinum. Ferð eftir ferð at koma við botnleys-

um pástandum, uttan at blunka.

Eg rokni við, at tú hevur normala hoyrn, og normalan intelligens til at fata tað, tú hoyrir, so eg meti hetta titt eyðkenni á tinginum: At endurgeva tað tú hoyrir í heilt øðrum líki sum eitt ómansligt útslag av undirlutakenslu.

Ein óvitug undirlutakensla, sum ofta kemur at bera dām av óndskapi. Eitt nú undir hesi viðgerðini av løgmannsrøðuni, hvar tú fullvæl visti, at eg ikki fekk orðið aftur, tí mín talutið var úti. Hvar tú uttan iva så møguleikan at rættiliga venda øllum við, sum eg segði.

Men Jákup, har brendi tú teg. Tí hesaferðina bleiv alt, sum bleiv sagt,

fest á band, offisielt band. Eisini míni orð.

Uttan at endurgeva ein setning ella eitt orð av tí eg segði, harmaðist tú yvir mín sera ljóta atburð. At so fult spilla út yvirlæknan á Suðuroyar Sjúkrahúsi. Fleiri ferðir pástøð tú fyri opnari mikrofon, hvussu ljótt og illa eg var farin við hesum lækna, sum onki høvi hevði at verja seg.

Jákup, tað eg segði undir viðgerðini av sjúkrahúsinum har suðuri um hendan yvirlæknan, vóru hesi orð. Orðrætt, sum bandið prógvar, nevniliga: »Væl hava okur ein yvirlækna av og á, og i løtuni — ein vælkvalificeraðan skurð-yvirlækna. Tað er ongin ivi í tí. Men maðurin skilur ikki eitt orð, ikki bara av føroyskum, men ikki skandinaviskt. Og kontaktin millum læknan og sjúkling kann sostatt ikki koma í lag. Tað ber ikki til.«

Hetta vóru so orðini, og so kann ein og hvør døma, um eg við hesum orðum: »At maðurin — yvirlæknan var sera væl kvalificeraður skurðlækni. Tað var tað ongin ivi í, men skilur ikki føroyskt ella skandinaviskt,« fari illa við manninum og spilli hendan læknan út?

Nei, Jákup Mortensen, sum vaksin maður, so halt teg til sannleikan. Hann varar longst.

Við tøkki fyrri upptøkuna.

Vági 23. jan. 1978
Ove Mikkelsen

Terrorisma, parlamentarisk
yvirkongd — ella Leninisma?

»Tó eru nakrir í Føroyum, sum kalla seg kommunistar, men í veruleikanum eru anti-kommunistar, ið hava terroratsóknir á skránni og hava verið í Noreg og lært seg at skjóta — tað er hin sektariski maoistabólkurin OFML.« (OFML stendur fyri Oyggaframa, marx-leninistur. Tað er felagið, ið gevur út blaðið »Arbeiðið«).

Nei hetta er ikki eitt brot úr Dagblaðnum, heldur ikki er tað tikið burtúr nakrari oddagreini hjá Dimmalætting. Tað er sjálv »Tiðin«, sum hevur tað á fyrstu síðu í blaðnum fyrri 28 september 1977.

»Tiðin« er sum kunnugt málagníð hjá felagnum, ið nevnr seg Kommunistiskí Flokkur Føroya. Endurgivnað brotið er endin á eini grein við yvirskriftini »Terrorisma — eingin gongd leið«, og við at lesa greinina fær ein ta fatan, at »Tiðin« skuldsetur OFML fyrri at hava ætl-

anir, ið kunnu sammetast við terroristisku tiltøkini í Vestur-Týsklandi og øðrum londum.

Ein má spyrja: hevur henda skuldsetingin mótvegis Oyggaframa nakað hald í veruleikanum?

Ella er hetta propagandaskrivning av tí slagnum, vit kenna frá nazistisku jagstranini av jødum og framburðssinnaðum fólki í triati- og fyratiárunum?

Fólk, ið standa uttanfyri tað felagið, »Tiðin« er málagn fyrri, og sum ikki kenna til virksemd hjá felagnum Oyggaframa, hava krav uppá eitt greitt og týðuligt svar — bæði frá »Tiðini« og felagnum Oyggaframa, marxist-leninistunum.

Hvat sigur

»Arbeiðið«?

Men er tað nakað, ið týðir á, at blaðið »Arbeiðið«, málagníð hjá felagnum Oyggaframa, marxist-leninistunum, hevur talað fyrri terrorismu? Er tað nakað, ið týðir á, at »Arbeiðið« ikki hevur hildið seg til leninistisku læruna um leiðina til socialistiska samfelagið? Eg haldi ikki.

Einhvør, ið hevur lisið tað minsta sindrið av, hvat Lenin hevur skrivað um leiðina til socialistiska samfelagið, má ása, at

»Arbeiðið« hevur hildið seg til tað, Lenin sigur á hesum økinum.

Lat meg taka eitt dømi. Í »Arbeiðinum« fyrri 2. juli 1977 viðger blaðið spurningin um kollvelting. Og har verður skrivað:

»Niðurstøðan hjá Lenini, og øðrum kommunistum, er, at borgarlaga einaræðið undir kapitalismuni má kollrennast við valdi. Stríðið um, hvør stættin skal hava valdið er í síðsta enda avgjørt av, hvør ið hevur vápnini.«

So at siga hvør einasta útgávan av »Arbeiðinum« hevur innihildið líknandi sjónarmið. So er at spyrja: er hetta sjónarmið anti-leninistiskt? Er OFML anti-kommunistiskur, sum »Tiðin« pástendur, tá talan er um kollvelting? Hvat sigur tá Lenin?

»Arbeiðið«, blaðið hjá OFML, hevur eisini í skrivning síni drigið fram dømi. Víst hevur verið á, at tað er hitt sitandi valdið, ið fyrst tekur til vápn.

Tað var »Arbeiðið«, sum avdúkaði lögreglu-menninir, sum skutu til máls eftir fólkadukku úti í Havnardali í summari. Í sama viðfangi visti »Arbeiðið« á, at undir verkfallinum í 1951 samarbeiðdi vápnáð lögregla við borgarasveinar i

Σ

Treytin fyrri at fáa lesarabrøv upptikin undir hesum teiginum er at blaðstjóri veit, hvør hevur skrivað lesarabrevini.

BJÓÐA IKKI MÆR!
EG KOYRI

RÁÐIÐ FYRÍ FERÐSLUTRYGD

